

примѣритѣ отъ социални бедствия, причинени отъ реформатори и политици, които действатъ като игнориратъ психологическитѣ закони, невѣрвайки въ тѣхното всеилие. Gustave Le Bon цитира маса отъ тѣхъ, като гибелни политически предприятия, следъ войнитѣ. Счита, че сж такива, защото сж извасилени нѣкои основни психологически принципи. Споменаваме нѣкои отъ тѣхъ:

1. Трѣбвало е да се подкрепи раздѣлата на Германия на малки държавици, работа, която по естественъ и спонтаненъ пжтъ се е започнала следъ победата ѝ. Le Bon счита, че това би било най-подходно за благополучното съществуване на Германия, състояща се отъ различни раси, имащи право на автономенъ животъ, споредъ принципа на националноститѣ, тѣй много прокламиранъ днесъ.

2. Въ интереса на Европейския миръ не е трѣбвало да се фаворизира дезорганизацията на Австрия. Тази държава, която притежаваше традиции, организация, всичко, каквото цѣли вѣкове сж построили, е раздѣлена, немислено и вредно за Европа, на държавици безъ ресурси, безъ бждаще и които, токущо формираи, влизатъ въ конфликти едни съ други.

3. Създаването на нови държави въ ущърбъ на Австрия и Турция показва бързо, какво може да коства едно такова немислено предприятие. Първитѣ резултати бѣха загнѣздването за дълго време въ тѣзи страни на разрушението, анархията и войната. И се видѣ тогава колко е химерична претенцията да се преустрои съ декрети онова, което вѣковетѣ сж построили. Твърде лудо предприятие е, казва Le Bon, да се раздѣлятъ стари империи